

РЕШЕНИЕ

№ 2115

гр. София, 29.03.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, VII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 09.02.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Ралица Романова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Терзиев

Пенка Велинова

при участието на секретаря Антонина Митева и при участието на прокурора Цветослав Вергов, като разгледа дело номер **11273** по описа за **2023** година докладвано от съдия Ралица Романова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административнопроцесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на изпълнителния директор на НАП, чрез М. П. - юриконсулт в отдел „Обжалване“ при ТД на НАП С., срещу решение № 4315 от 27.09.2023 г. на СРС, 121-ви с-в, постановено по нахд № 6567/2023 г. С обжалваното решение е отменено наказателно постановление (НП) № 687410-F681609/19.01.2023 г., издадено от изпълнителния директор на НАП, с което на А. Б. Г., ЕГН: [ЕГН], е наложено административно наказание „глоба“ на основание чл. 274 ДОПК в размер на 500 лв. за нарушение на чл. 112 ал.1 ДОПК, вр. чл. 113 ал. 1 т. 4 ДОПК.

С жалбата се навеждат доводи за неправилност на решението на първоинстанционния съд поради неправилно тълкуване и прилагане на материалния закон. Сочи се, че в конкретния случай непосочването на изрична дата на извършване на нарушението не е ограничило правото на нарушителя да разбере за какво именно нарушение е ангажирана административнонаказателната му отговорност и да се защити, тъй като същата е изводима от фактическите данни в мотивите на НП. На следващо място, счита за неправилни изводите на съда, че не са спазени сроковете по чл. 34 от ЗАНН за съставяне на акта за установяване на административно нарушение, а именно че АУАН не е съставен в едногодишния срок от извършване на нарушението и в

3-месечния срок от откриване на нарушителя. В тази връзка се позовава на чл. 34, ал. 1 от ЗАНН, съгласно който за данъчните нарушения АУАН следва да бъде съставен в 2-годишен срок от извършването на нарушението. По отношение на 3-месечния срок от откриване на нарушителя се сочи за начален негов момент датата на обективизиране на резултатите от извършена проверка от Инспектората на НАП в доклад изх. №11-02-198#8/13.09.2022 г. С тези мотиви касационният жалбоподател поддържа, че не са допуснати съществени процесуални нарушения, които да обосновават отмяна на наказателното постановление. Иска се отмяната на решение № 4315 от 27.09.2023 г. на СРС, 121-ви с-в, по нахд № 6567/2023 г. и постановяване на друго по съществото на спора, с което да бъде потвърдено изцяло НП № 687410-F681609/19.01.2023 г., издадено от изпълнителния директор на НАП. Алтернативно се иска отмяната на съдебното решение и връщане на делото за ново разглеждане от друг съдебен състав.

В съдебно заседание по делото касаторът се представлява от юрк. М. П., която поддържа жалбата. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът - А. Б. Г., представлявана от пълномощник – адв. К. М., оспорва касационната жалба като неоснователна. Намира решението на районния съд за правилно и задълбочено мотивирано, включително по отношение на допуснатите процесуални нарушения при издаване на НП. Изразява искане същото да бъде оставено в сила. Претендира разноски по представен списък.

Представителят на Софийска градска прокуратура счита касационната жалба за неоснователна.

Административен съд София град, VII-ми касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства, доводите и възраженията на страните, намира за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима, като подадена в срока по чл. 211, ал. 1 АПК и от надлежна страна. Разгледана по същество е неоснователна.

При извършената служебна проверка на основание чл. 218, ал. 2 от Административнопроцесуалния кодекс и въз основа на фактите, установени от първоинстанционния съд, съгласно чл. 220 от АПК, настоящият състав намира решението за валидно, допустимо и правилно.

Настоящата съдебна инстанция намира за правилни фактическите установявания на Софийски районен съд и приема, че А. Б. Г. като орган по приходите е извършила ревизия на АБИЛДЕКО ЕООД, с ЕИК[ЕИК], по ЗДДС за периода от 20.09.2019 г. до 04.11.2019 г., съгласно ЗВР № Р- 22220520002563-020-001/07.05.2020 г. С ревизионен доклад № Р-22220520002563-092-001/30.09.2020 г. и ревизионен акт № Р-22220520002563-091-001/21.10.2020 г. Г. е предложила и е установила задължения и за ДДС в размер на 2 695,74 лв. по 9 бр. фактури за периода 05.09.2019 г. до 19.09.2019 г., който не е включен в обхвата на ревизията. По този начин Г. е извършила ревизия на АБИЛДЕКО ЕООД, с ЕИК[ЕИК], за периода 05.09.2019 г. до 19.09.2019 г. по ЗДДС, без да ѝ е изрично възложено по реда на чл. 112, ал. 1 ДОПК, с което е изпълнила състава на чл. 274 от ДОПК. Горното е установено в хода на проверка от Инспектората на НАП, възложена със заповед на изпълнителния директор на НАП с № 3-ЦУ-1304/14.07.2022 г., резултатите от която са обективизирани в доклад изх. № 11-02-198#8/13.09.2022 г.

За да отмени НП, районният съд е приел от правна страна, че въпреки безспорно установеното нарушение в хода на административнонаказателното производство е допуснато съществено нарушение на процесуалните правила, което е довело до

накърняване правото на защита на санкционираното лице. На първо място, в АУАН и НП липсва посочена дата на нарушението и това съществено нарушава правата на санкционираното лице. Ако се приеме, че датата на извършеното нарушение е датата на изготвяне и входиране на Ревизионен доклад № Р-22220520002563-092-001/30.09.2020 г., в който се съдържат данни, че тя неправомерно е разширила периода на ревизията, то още на тази дата наказващият орган с оглед заеманата от жалбоподателката длъжност е бил наясно относно извършеното нарушение и кой е неговият автор. Въпреки че нарушението от страна на А. Г. е обективизирано не само в Ревизионния доклад № Р-22220520002563-092-001/30.09.2020 г. изготвен от нея, но и в издадения впоследствие Ревизионен акт № Р-22220520002563-091-001/21.10.2020 г., АУАН срещу нея е съставен едва на 17.10.2022 г. или след изтичане на едногодишния срок, с оглед на което наказателното постановление подлежи на отмяна поради незаконосъобразното образуване на административнонаказателното производство.

Настоящият касационен състав напълно споделя изложените от районния съд мотиви относно незаконосъобразността на процесното наказателно постановление. Последното е издадено в опорочено административнонаказателно производство, което е образувано в нарушение на чл. 34 от ЗАНН. Съгласно последната разпоредба, „не се образува административнонаказателно производство, ако не е съставен акт за установяване на нарушението в продължение на три месеца от откриване на нарушителя или ако е изтекла една година от извършване на нарушението, а за митнически, данъчни, екологични и валутни нарушения, както и по Изборния кодекс, Закона за политическите партии, Закона за публичното предлагане на ценни книжа, Закона за пазарите на финансови инструменти, Закона за дружествата със специална инвестиционна цел и за дружествата за секюритизация, Закона за прилагане на мерките срещу пазарните злоупотреби с финансови инструменти, Закона за дейността на колективните инвестиционни схеми и на други предприятия за колективно инвестиране, част втора, част втора „а“ и част трета от Кодекса за социално осигуряване, Кодекса за застраховането и на нормативните актове по прилагането им и по Закона за регистър БУЛСТАТ - две години“.

В настоящия случай, съгласно текста на АУАН и НП, нарушението, извършено от А. Г., се състои в това, че в качеството си на орган по приходите е извършила ревизия за периода от 05.09.2019 г. до 19.09.2019 г., без да ѝ е възложено по реда на ДОПК със заповед за възлагане на ревизия. Не е посочена конкретно датата на извършване на нарушението. Следователно не става ясно времето на извършването му, с оглед на което следва да се прецени законосъобразното образуване на административнонаказателно производство. Това би могла да бъде както датата на съставяне на РД, така и тази на издаване на РА, а също и на извършване на други процесуални действия в хода на ревизията. Това процесуално нарушение е съществено, доколкото не е възможно, на първо място, нарушителят да разбере в какво точно е обвинен и да организира защита си, на следващо място, е пречка да се съобрази нормата на чл. 34 от ЗАНН, доколкото давностните срокове, визирани в същата, текат от извършване на нарушението.

Дори да се приеме, че изпълнителното деяние на нарушението е установяване на данъчни задължения с издаването на РА, в хипотезата на липса на възлагане по реда на чл. 112 от ДОПК, то не такова е даденото от административнонаказателния орган описание на нарушението. В случай че фактическото описание на същото или

правната му квалификация в АУАН са неточни, това може да бъде поправено по реда на чл. 53, ал. 2 от ЗАНН, стига да е установено по безспорен начин извършването на нарушението, самоличността на нарушителя и неговата вина. В настоящия случай това не е сторено и в текста на НП е възпроизведено описанието на нарушението по идентичен начин, отново без посочване на датата на извършването му. Следователно, не е санирана допуснатата в него нередовност.

На следващо място, към датата на издаване на РА – 21.10.2020 г., която в защитата на касационния жалбоподател се сочи за дата на извършване на нарушението, е изтекъл срокът по чл. 34, ал. 1 от ЗАНН, както правилно е посочил първостепенният съд. Съгласно приетото с Тълкувателно постановление № 1/27.02.2015 г. на ВКС по т. д. № 1/2014 г, ОСНК и ОСС на Втора колегия на ВАС, регламентираната в чл. 34 от ЗАНН погасителна давност погасява възможността компетентният орган да реализира правомощията си по административнонаказателното правоотношение, което включва както възможността да образува такова производство със съставяне на АУАН, така и да наложи наказание за извършено нарушение и да го изпълни. В настоящия случай АУАН срещу А. Г. за установяване на процесното нарушение е съставен на 17.10.2022 г., тоест след изтичане на едногодишния давностен срок съгласно чл. 34 от ЗАНН. Възражението на касационния жалбоподател, че в случая се прилага уредената за данъчни нарушения 2-годишна погасителна давност, е неоснователно. Под данъчни нарушения следва да се разбира нарушения на материалноправни норми на специалните данъчни закони, свързани с деклариране, плащане на данъците и изпълнение на други задължения на данъчните субекти, произтичащи от тези нормативни актове. В случая се касае за нарушение на процедурата по извършване на ревизия и установяване на данъчни задължения от орган по приходите, уредена в процесуалния закон – ДОПК. С тези мотиви касационната инстанция намира, че спрямо процесното нарушение следва да се прилага общата едногодишна давност, която тече от извършване на нарушението, без значение дали е било известно то или извършителят на контролните органи. В тази връзка се споделя изводът на районния съд, че погасителната давност за административнонаказателно преследване е изтекла на 21.10.2021 г., с уговорката, че за дата на извършване на нарушението се приема сочената от органа – датата на издаване на РА от ответника по касация.

С тези мотиви настоящият касационен състав намира, че оспорваното решение на СРС е правилно, не страда от релевираните пороци и след служебна проверка по чл. 218, ал. 2 от АПК следва да бъде оставено в сила.

При този изход на делото и своевременно заявената претенция от ответника по касация за присъждане на разноски, на основание чл. 63д, ал. 1 от ЗАНН му се следва сумата от 500 лв. за платено адвокатско възнаграждение по представен договор за правна помощ и списък по чл. 80 от ГПК, за която следва да бъде осъден жалбоподателят.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, във връзка с чл. 63в от ЗАНН, Административен съд София - град, VII-ми касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА решение № 4315 от 27.09.2023 г. на Софийски районен съд, 121-ви състав, по нахд № 6567/2023 г.

ОСЪЖДА Национална агенция за приходите, [населено място], да заплати на А. Б. Г., ЕГН [ЕГН], сумата от 500 (петстотин) лева за разноси по делото. Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.